ب) روایت زرارہ و فضیل

شاہد دوم؛ نفس این روایات زرارہ و فضیل است. آدم باید از واضحات شروع کند و استدلال کند. شاہد بر اینکہ اجماع شیعہ برای مماشات و تقیہ نبود، نفس همین روایت «کذبوا اعداء الله، نزل علی حرف واحد» و روایت «انما الاختلاف یجیء من قبل الرواة» است. نفس این دال بر این است کہ اجماع شیعہ دال بر مماشات نبودہ. بہخاطر اینکہ اگر اشارہ امام بود، کافی بود تا شیعہ حساس شود. چہ برسد بہ اینکہ شیخ الطائفہ فرمودند بین شیعہ معروف بود کہ «ان القرآن حرف واحد». از معروفهای زند امامیہ «حرف واحد» و «ان الاختلاف یجیء من قبل الرواة» بود.

خب شیعهای کہ از معصوم حرف واحد و «انما الاختلاف یجیء من قبل الرواة» را گرفتهاند، در کنارش با آرامش خاطر –صغیر و کبیر- اجماع داردن کہ همہ اینها جایز است و تجری قرائت را کراہت داشتند. میگویند چرا یکی را تعیین میکنید؟! ببینید نفس همین نشان میدہد کہ یک چیزی در کار هست. نمیشود کہ معصومین با محکمی بگویند «کذبوا»، «حرف واحد» و بعد هم شیعہ تکان نخورد. خب شیعہ روی فرمایشات معصومین حساس بودہ است.

من اینها را جمع کردهام و گفتم کہ مد نظر شما هم باشد؛ یک اشارہ امام بہ اینکہ سورہ «والضحی» و «الم نشرح» یکی است، در کتاب فقهی میآید و شیعہ میگوید نمیتوانید در نماز یکی از آنها را بخوانید. ببینید با یک اشارہ و با یک روایتی کہ اگر آن را در فضای علمی ببینید درجہ بالایی ندارد، اما بین شیعہ فوری بازتاب دارد. خب چطور شیعہ در اینجا خلاف تقیہ میکنند و در اصل واجب تریں امر نمازشان کہ «ملک» و «مالک» است، میگویند نمیدانیم. سؤال هم نکردند. بارها عرض کردیم. یک شیعہ نیامد کہ حداقل در یک محفل خصوصی بگوید «ملک» بخوانیم یا «مالک»، تا برای شیعیان آیندہ بازتاب داشتہ باشد. اتفاقا برعکس است، در روایاتشان بود کہ ائمہ هر دو را میخواندند.

خب اگر یکی از آنها تقیہ بود کہ شیعہ حساس میشد کہ کدام یک از آنها است. ولی جو آن زمان این بود کہ اجماع عملی بر این بود کہ اینها متواتر است. «اقرئوا کما یقرأ الناس» از روز اول در بستر اقراء حضرت بودہ است. این هم شاہد دوم است. نفس روایات حرف واحد شیعہ را حساس میکند، آن وقت بهراحتی در کنارش اجماع کنند؟!

شاگرد: تقیہ ای کہ بهمعنای القاء خلاف است؛ یعنی خود امام میفرمایدی کہ بین شمای شیعہ القاء خلاف کردم کہ علی امر واحد نباشید. شاید از آن باب است.

استاد: فرمایشتان را با مانحن فیہ تطبیق بدہید. آن جا ائمہ القاء خلاف میکنند تا بین خود شیعہ اختلاف باشد لئلا یعرف. در اینجا کہ شیعہ بین خودشان اختلاف نکردهاند. در اینجا اختلافی مستقر بین خود مسلمین است، شیعہ هم اجماع میکنند کہ ما همراہ شما هستیم. چقدر تفاوت دارد! در اینجا نمیشود بگوییم کہ ائمہ بین شیعہ القاء اختلاف قرائت کردهاند. اصلاً با آن سازگار نیست.

بازبینی #2
ایجاد شدہ 25 آوریل 2024 15:07:35 توسط ... .
بہ روزرسانی شدہ 3 ژوئن 2024 12:51:20 توسط ... .